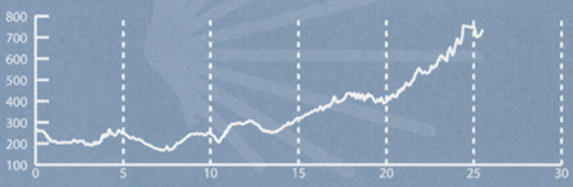


MANRESA — MONTSERRAT

La major dificultat d'aquesta etapa és encertar el camí de sortida de Manresa. Pot servir de referència que part de la ruta segueix l'antiga via romana de Manresa a Terrassa. En el recorregut no hi ha desnivells importants i fins la pujada a Montserrat es més fàcil del que s'espera.

25,5 KM **6 h**

FÀCIL **TOTALMENT PEDALABLE**



ALLOTJAMENTS

Els webs www.gencat.cat/diue/turisme i www.catalunya.com faciliten informació detallada dels establiments turístics dels municipis que integren aquesta etapa, relació que no reproduïm per raons d'espai.

Les persones interessades poden consultar les publicacions anuals que edita la Direcció General de Turisme *Guia d'hotels*, *Guia de càmpings* i *Guia d'establiments de turisme rural*, així com sol·licitar informació a les oficines de turisme.



OFICINES DE TURISME

Manresa
OFICINA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ
Via St. Ignasi, 40, bxs.
938 784 090

Montserrat
OFICINA DE TURISME DE MONTSERRAT
Portals d'entrada
Pl. de la Creu, s/n
938 777 777

AJUNTAMENTS

Manresa
Pl. Major, 1-5-6
938 782 300

Castellgalí
Av. Montserrat, s/n
938 330 021

Marganell
Pl. Ajuntament, s/n
938 357 063

Monistrol de Montserrat
Pl. Font Gran, 2
938 350 011

Generalitat de Catalunya
Departament d'Innovació,
Universitats i Empresa

XACOBEO 2010
Catalunya

CATALUNYA

Camí de Sant Jaume

Manresa — Montserrat



Manresa

Hi ha poques ciutats amb un atractiu patrimonial i turístic tan variat, ja que hi podem contemplar des de carrers medievals fins a palaus modernistes o fàbriques herència de la primera industrialització, passant per casals barrocs. D'entre tot l'atractiu patrimonial i turístic que té la ciutat, en destaquen la basílica de Santa Maria de la Seu, la cova de Sant Ignasi, la plaça de Sant Domènec i el parc de la Sèquia. La basílica de Santa Maria de la Seu és el principal monument manresà. L'església gòtica que avui podem contemplar fou dissenyada per Berenguer de Montagut, que també projectà obres tan importants com Santa Maria del Mar de Barcelona.

Des de la basílica es veu l'imponent edifici de la cova de Sant Ignasi; és una de les balnes d'aquest indret típic del paisatge manresà, enclotat però amb una vista frontal de la muntanya de Montserrat, on diu la tradició que sant Ignasi de Loiola s'hi retirà una temporada per meditar i escriure els cèlebres *Exercicis espirituals*.

La plaça de Sant Domènec és el centre de la Manresa moderna, sorgida a partir del creixement que experimentà la ciutat en sobrepassar els límits de les muralles medievals. Aquesta plaça, remodelada ara fa pocs anys, s'urbanitzà l'any 1936, quan s'enderrocà l'església gòtica de Sant Pere Màrtir, els fonaments de la qual encara es conserven sota el paviment actual.

La forma més senzilla de sortir de la ciutat és seguint la carretera C-55, que passa sota els arcs del Pont Vell, fins a passar sota el pont de la carretera de circumval·lació de Manresa. En aquest punt prendrem una pista que ens duu directament a Castellgalí.

Castellgalí

El nucli de població principal està situat en un turó que s'alça sobre el Cardener, no gens lluny d'on hi havia hagut el castell que li ha donat el nom. Fa anys era una vila dedicada al conreu d'una terra fèrtil que reguen nombroses rieres, però la proximitat a Manresa ha fet que el terme municipal acabi veient créixer nombroses urbanitzacions en comptes de cultius. Des del poble es pot veure fàcilment el castell de Castellbell, que pertany a la vila de Castellbell i el Vilar. És una edificació gòtica situada en un turó envoltat pel Llobregat.

Sortim en direcció a la urbanització Mas Planol. Hem de seguir el carrer principal d'aquesta urbanització en direcció a Cal Papa i a la riera de Castellet. Seguim la pista principal fins a trobar les marques del GR-4, que ens porten a l'ermita de Sant Jaume de Castellbell. Passada l'ermita trobem una cruïlla, on deixem el GR que ens duu directament a Santa Cecília per agafar la pista que duu a Sant Cristòfol. La pista ens porta a La Calzina i després ens deixa a la carretera de pujada a Montserrat des de Monistrol, que baurem de seguir a la dreta uns 200 m fins a arribar al monestir de Sant Benet.



Monestir de Sant Benet

El monestir de Sant Benet, situat en un replà de la muntanya de Montserrat, és una abadia de monges benedictines que va néixer com a resultat de la fusió dels convents de Santa Clara de Barcelona i Sant Benet de Mataró, formalitzada l'any 1952.

L'edifici, fet completament amb maó vist, és una obra contemporània presidida per un esvelt campanar que atorga caràcter monumental a l'obra. El maó es combina amb encert amb la ceràmica que fabriquen les mateixes monges. La comunitat actual atén la botiga monàstica, que ens ofereix treballs de ceràmica, creus o calzes, de fabricació pròpia.

Per pujar a Montserrat des de Sant Benet es pot seguir la carretera, si es va en bicicleta, o bé caminar pel sender que puja en paral·lel a la carretera.

Montserrat

El monestir de Santa Maria i la muntanya de Montserrat són probablement el lloc més emblemàtic de Catalunya: per la singular geologia, com a símbol del catalanisme i com a punt de pelegrinatges. Per tots aquests motius i per molts altres, no hi ha, certament, un lloc millor on començar el Camí de Sant Jaume a Catalunya.

La primera referència documental que tenim de Montserrat data del 888 i dona compte de l'existència de quatre capelles a la muntanya sagrada. També sabem que al segle x s'aixecà aquí el monestir de Santa Cecília, del qual ens queda l'església. Al començament del segle xi, l'any 1025, l'abat Oliba de Ripoll fundà en aquesta muntanya el monestir de Santa Maria. El més destacat dels edificis és la basílica, d'estil gòtic tardà molt reconstruït (la darrera reconstrucció data de 1996). D'una església que s'aixecà aquí a l'inici del segle xii només es conserva la portada. D'aquesta època és també la imatge tallada en fusta de la Mare de Déu de Montserrat, la Moreneta, patrona de Catalunya. Asseguda en un tron d'or i pedres precioses, la llegenda explica que la trobaren uns pastors. A la basílica es pot participar dels actes religiosos, la missa conventual i les vespres. Sovint els cànctics de l'Escolania formen part dels actes litúrgics. És una de les formacions corals infantils més antigues d'Europa (data del segle xii) i està formada per nens d'entre 8 i 11 anys.

